

Katedra trestního práva

Uchazeč: Mgr. Nora Kurzová

Konzultant: JUDr Bc. Tomáš Gřivna. Ph.D.

Oponent: JUDr. Mgr. Jana Navrátilová, Ph.D.

Posudek

na rigorózní práci Mgr. Nory Kurzové

**„Vybrané problémy z trestněprávní regulace korupce
v mezinárodním měřítku“**

Předložená rigorózní práce je zajímavým zpracováním problematiky korupce. Vnější úprava práce je pěkná. Okruh použité literatury je odpovídající zvolené tématice. Předložená práce splňuje po formální stránce všechny požadavky kladené na rigorózní práci.

Autorka si za téma své práce zvolila stále aktuální problematiku. Problematika korupce je stále častěji diskutována mezi laickou i odbornou veřejností a čím dál častěji jsou probírány jednotlivé instituty postihující korupci z pohledu jejich účinnosti. Autorka se problematikou korupce zabývá již dlouhodobě a je vidět, že její znalosti dané oblasti jsou široké. Okruhy z této tematiky byly rigorozantkou vhodně vybrány a odpovídajícím způsobem zpracovány.

Autorka se na 124 stranách textu po stručném úvodu, ve kterém nastiňuje strukturu své práce, věnuje nejprve samotné definici korupce, snaží se fenomén korupce popsat a definovat související termíny. Tato část práce je dle mého názoru sice zajímavá, ale díky přílišnému členění velmi nepřehledná a těžko se v ní orientuje.

Třetí kapitola je věnována některým vybraným mezinárodním organizacím zaměřeným na boj s korupcí, resp. Na organizace, které mají ve svém programu mimo jiné

boj s korupcí. Čtvrtá kapitola popisuje hlavní mezinárodněprávní předpisy regulující boj s korupcí, jak na evropské platformě tak na poli mezinárodním. V páté kapitole věnuje autorka svoji pozornost oblastem, ve kterých se vyskytuje nejvíce korupce. Šestá kapitola se zabývá teoriemi motivace ke korupčnímu jednání a v kapitole sedmé máme vybrány nejdůležitější pojmy z předpisu FCPA a tato norma je zároveň konfrontována s praxí.

Těžiště práce spatřuji v kapitole osmé až desáté, které nejprve řeší úpravu korupce v USA, poté snahu o unifikaci trestně právní úpravy a nakonec trestněprávní postup ve vybraných zemích. Zajímavá je rovněž kapitole třináctá, která se snaží najít nástroje, které v České republice k boji proti korupci chybí.

V závěru se autorka pokouší zhodnotit, do jaké míry se jí podařilo splnit cíle, které si položila na začátku práce a snaží shrnout návrhy de lege ferenda.

Celkově lze předloženou práci hodnotit jako pěknou. Autorka zde prokázala znalost zvolené problematiky, a to včetně pramenů a zejména některých problémů spojených s tématem. Autorka ve své práci prokázala schopnost samostatné tvůrčí odborné práce.

Závěrem je nutné uvést, že předložená práce Mgr. Nory Kurzové splňuje po formální i obsahové stránce požadavky kladené na rigorózní práci a je způsobilým podkladem pro obhajobu.

Při obhajobě své práce by se autorka mohla vyjádřit k otázce, zda skutečně souhlasí se zavedením institutu agenta provokatéra a pokud ano, jak se tedy vypořádá s argumenty proti tomuto institutu, které uvádí na straně 115 své práce.

Doporučuji, aby po úspěšné obhajobě a rigorózní zkoušce byl Mgr. Noře Kurzové udělen titul doktora práv.

V Praze, dne 20.5.2010

JUDr. Mgr. Jana Navrátilová, Ph.D.

oponent